

[Egon Jensen.]

og de, der tror, at man uden videre kan klodse større og større forbrugsafgifter på ad den traditionelle vej, kommer til at tro om igen. Jeg mener, at det i dette tilfælde er den enkleste måde at få dækning på, men jeg mener også, at denne vej ikke mere er farbar, og at man i næste omgang må hente forbrugsafgifter på en ny og mere ultraditionel måde.

Jeg tror ikke, det vil tjene noget formål at kæde en skattereform på dette lovforslag om forhøjelse af afgifter, dels fordi der skal skaffes dækning hurtigt, dels fordi det ville foregribe en eventuel senere revision af lovgivningen om forbrugsafgifter. Vi skal om kort tid behandle de direkte skatter. Her kommer spørgsmålet frem igen.

Ifølge lovforslaget vil forhøjelserne indbringe ca. 425 mill. kr. pr. år, og for januar kvartal 1965 ca. 64 mill. kr., hvortil kommer den forventede merindtægt på grund af standsning af det afgiftsfri salg på de forskellige skibsruter.

Ser man på de forskellige foreslåede forhøjelser, må man jo indrømme, at selv om der er tale om forhøjelser, er det moderate forhøjelser på cigaretter, vin, spiritus og øl. Det er vel også et spørgsmål, hvorvidt netop disse varegrupper kan tåle mere, uden at omsætningen går ned; i så fald var vi jo lige langt. Anderledes stiller det sig med forhøjelsen af benzinafgiften, hvorom den største diskussion formentlig vil komme til at stå. Vægtafgiften har ikke været forhøjet gennem flere år; der vil vel være lidt rimelighed i en vis justering her, ligesom heraf naturligt må følge en forhøjelse af udligningsafgiften på de køretøjer, der anvender andet brændstof end benzin.

Jeg er helt klar over, at hvis vi skal have det anførte beløb ind — og det skal vi — må det betyde, at hvis man sætter afgifter ned på nogle områder, skal det dækkes ind på de øvrige områder, og det kan også nok give anledning til alvorlige overvejelser. Alligevel har jeg et enkelt spørgsmål til den højtærede finansminister. Jeg ved, at den højtærede minister er positivt indstillet over for restaurationskattens eventuelle bortfald engang med tiden. Jeg vil gerne spørge, om man i forbindelse med dette lovforslag har tænkt på restaurationskat-

ten, eller om det skal vente til senere.

Man kan også sige, at forslaget om en forhøjelse af benzinafgiften, vægtafgiften og udligningsafgiften og en eventuel vedtagelse heraf vil betyde, at de mange, der har hamstret biler i forventning om en stigning af omsætningsafgiften, har anstrengt sig forgæves. Det vil jeg græde tørre tårer over bl. a. ud fra den betragtning, at hamstring er modbydeligt og ikke til gavn for samfundet.

Der skal ikke ved første behandling gås i detaljer, så det skal jeg afstå fra. Vi i mit parti forventer en positiv udvalgsbehandling, helst også en hurtig udvalgsbehandling. Vi har alle et ansvar for at skaffe dækning.

På mit partis vegne kan jeg tilsige den højtærede finansminister en positiv og saglig behandling af det fremsatte lovforslag.

Alfred Bøgh: De afgiftsforhøjelser, vi i dag står over for, er af finansministeren blevet knyttet til de lønforhøjelser, som skal rette det op, som tjenestemændene gennem de senere år er sakket bagud for den almindelige lønudvikling i samfundet. Undskyld, jeg bruger så lang en ordrække, men jeg kan ikke lide ordet efterslæb. Jeg ved ikke, hvordan den forhenværende kulturminister ser på dette nye ord. Jeg indrømmer, det er svært at udtrykke det med ganske få sætninger.

Jeg vil gerne til indledning slå fast, at denne udgift lige så vel som andre offentlige udgifter må dækkes. Om det så er rimeligt over for tjenestemændene, så stærkt som finansministeren gør det, at knytte opretningen af tjenestemændenes tilgodehavende til det foreliggende afgiftsforslag, er vel nok et spørgsmål. Jeg synes ikke, det er helt rimeligt over for tjenestemændene, for de kunne jo komme ud for den situation, at en lillebilvognmand eller en taxavognmand, eller hvem ved jeg, sagde til dem: det er pinedød os, der skal betale jeres lønforhøjelser. Men der ligger vel også en erkendelse af, at det ikke er helt rimeligt, i den højtærede finansministers bemærkninger ved fremsættelsen, hvor han henviser til den almindelige statsfinansielle og økonomiske udvikling. Det fremgår i hvert fald af omtalen af forslagets virkninger for indeværende finansår, hvor det ikke kan være